

הציורים שמתחת לקירות הפאב

עבודות שימור בבית תל אביבי שנבנה ב-1921 חשפו ציורי קיר מרהיבים ונדירים, שלדברי מומחים טרם נראו בעיר. הציורים כוסו בשכבות צבע רבות, והצלתם תלויה כעת במציאת מקורות מימון

עופר אדרת

התגלית שנחשפה לאחרונה בבית ברחוב נחלת בנימין 5 בתל אביב הותירה את אנשי השימור ברגשות מעורבים. כפי שהסבירה תמר טוכלר, מנהלת מחוז תל אביב במועצה לשימור אתרים: "מצד אחד, שמחנו מאוד מהעושר שנחשף. מצד שני, אנחנו עצובים בגלל מה שאיבדנו בגלל חוסר מודעות ועניין של בעלי בתים". התגלית שריגשה את אנשי השימור היתה הציורים המיוחדים

הנדירים, שנחשפו על התקרות ועל הקירות בבניין ההיסטורי, שעובר בימים אלה שיפוץ ושימור. אלה כוללים ציורי נוף, עצים, פרחים ופירות. "זו הפעם הראשונה שבה נחשפו בתל אביב ציורי תקרה הכוללים נופים", הסביר שי פרקש, הבעלים של "סטודיו תכלת" המתמחה בשימור ובתיקון ציורי קיר. בשבוע שעבר עבד הצוות שלו שעות נוספות בסיוע עשרה סטודנטים מחו"ל, הלומדים בבית הספר הבינלאומי לשימור כעכו, במטרה לחי

שוף עוד פיסות מהציורים הרבים שהתגלו בבניין. "אנחנו עוסקים כאן במבצע הצלה", אמר בן בוכי נבכה, אמן שימור שעובד במקום בהזמנת בעלי הבניין ובמימוןם. ציורים מסוג זה נחשפו עד כה רק בבתים בערים אחרות ביישראל. הבית הזה ייחודי. מצאנו

הבניין היה שייך בעבר לפעילה לשווייץ וכויות לנשים וליבואני קטיפה מרוסיה

כאן ציורי נוף שלא ראינו בתל אביב לפני כן. סביד להניה שהיו עוד כאלה במקומות אחרים בעיר שלא שרדו", אמרה נגה די סגני מהמועצה לשימור אתרים. "זו ממש מתנה שתל אביב קיבלה לכבוד פסח והאביב", סיכמה טוכלר.

הבניין, שנמצא במרחוב נחלת בנימין, תוכנן ב-1921 על ידי האדריכל יהושע צבי טבצ'ניק (תבורי). המבנה התפרסם בשל הפאב "בל-קוני" ששכן בקומה השנייה שלו במשך שנים. בסיוור באתר הבניין, בשבוע שעבר, העיר אחד מעובדי השימור: "כשתגנו פה, בכלקוני, לא תיארנו לעצמנו מה מסתתר מאחורי הקירות".

טבצ'ניק היה מראשוני העור לים לארץ ישראל בעלייה השנייה. הוא בא ב-1919 מאורסה באונייה "רוסלאן" לצד אנשי רוח ואמנים רבים, בהם המשוררת רחל והעיתונאי משה גליקסון, עורך "הארץ". שש שנים לאחר מכן עזב את הארץ והמשיך לעבוד כאדריכל בברוקלין.

טבצ'ניק תיכנן גם את הבניין המרהיב שנמצא מול "נחלת בנימין 5", ומכונה "בית התמר". הבניינים שלו תוכננו בסגנון ארץ-ישראלי מקורי, תוך שילוב בין מוטיבים מזרחיים ויהודיים - בין המזרח התיכון לנופי התנ"ך ולעם היהודי. הבתים, שנקראו "בתי הלומות", ניצבים ננחלת בנימין וברחוב אל-נבי הסמוך. הם כוללים תבליטים של מגורת שבעת הקנים, עיטורים של מגן דוד, ויטראזים של עיטורי דקלים, עצי תמר, רימונים ומעקות דמויי קרנות המזבח מבית המקדש. ההיסטוריה של הבניין נכחה

לת בנימין 5 מעניינת לא פחות מחזיתו. חוקרת תולדות תל אביב, שולה וידר, שמתעדת בניינים רבים בעיר, חקרה גם את תולדותיו. הבית נבנה ב-1921 עבור יהודה סקופסקי. ב-1926 הוא עבר לבעלותה של רוזה וולט, מומחית ברפואת עיניים ופעילה לשווייץ

נשים בארץ ישראל. ב-1933 נמכר לאחים ישראל וחיים ברכט, בניו למשפחה מפולין שעסקה בייבוא קטיפה מרוסיה. בקומה הראשונה הם ניהלו בית מסחר. בקומה השנייה גרו חיים, אשתו מניה ובתם רחל יחד עם האב הישראלי.

"אנחנו נוטים לחשוב על החלוצים שבאו לפה, אבל צריך לזכור שבשנות ה-20 עלו לארץ ישראל גם בעלי ממון ובורגנים, שבנו פה גם בתי פאר עם המון קסם", אמרה טוכלר. "העושר שלהם היה כל כך גורל, עד שמצאנו את עצמנו בסוג של הרפתקה - אתה לא יודע מה עוד ייחשף ככל שהעבודות יתקדמו".

אמן השימור בוכנבך הוסיף: "יש משהו מאד מספק בתחושה שאתה מצליח לחשוף ציורים כאלה, ששייכים להלך רוח שאיננו נחוו לא באמת יכולים להבין: שילוב של מסורת אירופאית עם התיישבות במזרח התיכון. ציורים שהיו פה לפני שהיו כאן חשמל ודרכים סלולות".

כעת, עם מעבר הבית לידים חדשות, הוא נמצא בתהליך שיפוץ ושימור. אדריכלית השימור ניצה מצגר-סמוק, האחראית על הבניין, הופתעה אף היא מה ציורים שהתגלו בו. "לא נתקלנו לפני כן בכזה עושר ובכזה פיגור רטיביות של ציורים בתל אביב", אמרה.

כדי לשמר את הבניין ולהחזיר לו את הדרו הראשוני, היא נעזרה בשרטוטים המקוריים של הבניין, שנשמרו בגנון של מנהל ההנדסה בתל אביב. "לא היינו יודעים איך נראתה החזית המקורית בלי זה", אמרה. לצד זאת, נמצאו תמונות של הבניין באוסף פרטי של הצאצאים של בעליו הקודמים.

סמוק נתקלה בכעיה מוכרת: ההתנגשות בין הרצון שלה לשמר את כל ציורי הקיר המרהיבים שהתגלו בבניין ובין הצרכים והדרישות של הבעלים החדשים. בהתאם לתרבות השימור אין לה אפשרות לכי

פוח על בעלי הבית הנוכחיים לשמר את הציורים שמתגלים בחדרים הפנימיים של הבית, אלא רק בחדרי המדרגות - החללים הציבוריים. כעת היא מנסה לרתום את עיריית תל אביב כדי להעניק תמריצים לבעלי הבניין, כך שיסיימו לשמר גם את הציורים שבית הבית. "נדרשת כאן עבודת שכנוע תרבותי", היא מסכמת.

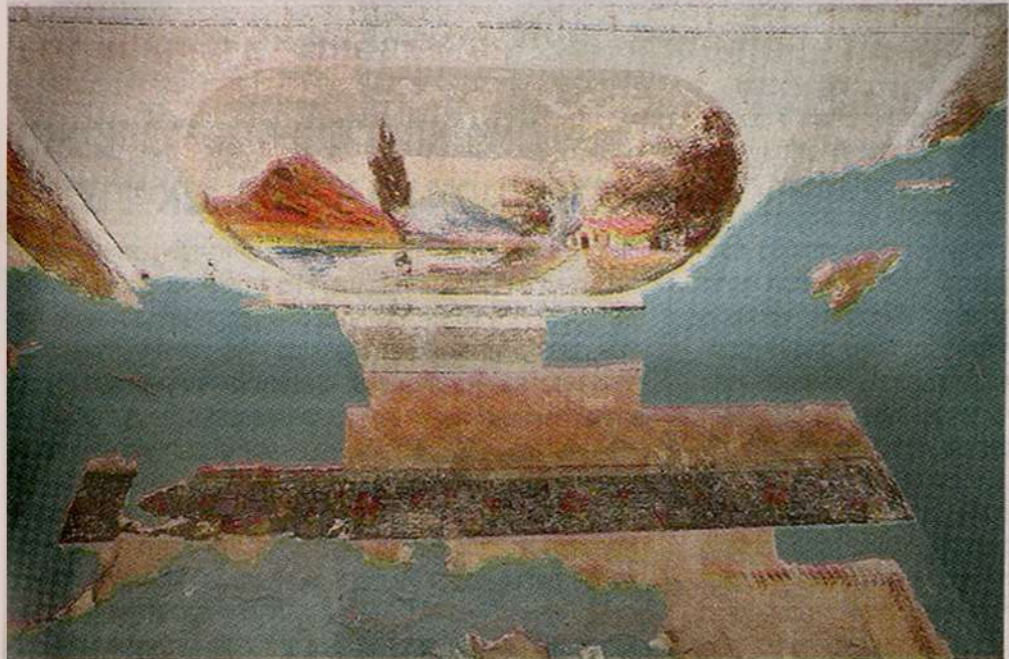
טוכלר, מהמועצה לשימור אתרים, מודעת לשני הצדדים של המטבע. "תל אביב רוצה להתחדש, אבל לעתים תחום השימור משלם על כך את המחיר", אמרה. "הלב פשוט נחמץ", הוסיפה

פוח על בעלי הבית הנוכחיים לשמר את הציורים שמתגלים בחדרים הפנימיים של הבית, אלא רק בחדרי המדרגות - החללים הציבוריים. כעת היא מנסה לרתום את עיריית תל אביב כדי להעניק תמריצים לבעלי הבניין, כך שיסיימו לשמר גם את הציורים שבית הבית. "נדרשת כאן עבודת שכנוע תרבותי", היא מסכמת.

טוכלר, מהמועצה לשימור אתרים, מודעת לשני הצדדים של המטבע. "תל אביב רוצה להתחדש, אבל לעתים תחום השימור משלם על כך את המחיר", אמרה. "הלב פשוט נחמץ", הוסיפה

פוח על בעלי הבית הנוכחיים לשמר את הציורים שמתגלים בחדרים הפנימיים של הבית, אלא רק בחדרי המדרגות - החללים הציבוריים. כעת היא מנסה לרתום את עיריית תל אביב כדי להעניק תמריצים לבעלי הבניין, כך שיסיימו לשמר גם את הציורים שבית הבית. "נדרשת כאן עבודת שכנוע תרבותי", היא מסכמת.

טוכלר, מהמועצה לשימור אתרים, מודעת לשני הצדדים של המטבע. "תל אביב רוצה להתחדש, אבל לעתים תחום השימור משלם על כך את המחיר", אמרה. "הלב פשוט נחמץ", הוסיפה

ציורים שנחשפו בקירות הבניין צילום: מוטי מילרוד

מנהלת במועצה לשימור אתרים: "העיר רוצה להתחדש, תחום השימור משלם על כך"

סמוק. "אני מטפלת בהמון מבנים עם ציורים מדהימים, שבעליהם לא מבינים במה הם פוגעים. רוב הציורים נמחקים, כי אנשים לא הסכימו לשמר אותם. הם אומרים - 'כן, נשקול, אולי' - אבל בסוף כלום. זה כואב".

את הכאב היא חולקת גם עם העובדים בשטח, שרואים את הציורים נהרסים תחת שכבות הטיח

הוצבע. "אנחנו במרוץ להספיק לתעד כמה שיותר - לפני שיהרסו. הרי בה פעמים עברה בראשי המחשבה, שמה שאני לא חושף עכשיו, יאבד לתמיד", אמר בוכנבך.

"בשבילי, בתור אחד שעובד בחשיפה ובתיקון של התופעה הזו, אני מרגיש שיש לי הזדמנות חד-פעמית לגעת בהיסטוריה. לנסות לראות משהו ממה שראו האנשים שחיו פה לפני מאה שנה. זה נתן לי באופן אישי עוד זווית על הנרטיב של הארץ הזו, עם כל המטענים שיש בה. את כל זה אני מוצא בפעולה הפשוטה של קילוף צבע מקירות".

ויקטורי רשת סופרמרקטים בע"מ ("החברה")

הודעה על כינוס אסיפה כללית שנתית של בעלי המניות של החברה בהתאם לתקנות החברות (הודעה ומודעה על אסיפה כללית ואסיפת סוג בחברה ציבורית), התש"ס-2000, בהמשך לדוח מיידי של החברה מיום 27 במרס 2013 ("הדוח המיידי").

החברה מודיעה בזאת, על כינוס אסיפה כללית שנתית של בעלי המניות של החברה ("האסיפה השנתית"), אשר תיערך ביום ה', 18 באפריל 2013, בשעה 14:00, במשרדה הרשום של החברה, ברחוב הכישור 3, גן יבנה, שעל סדר יומה הנושאים כדלקמן: [א] הצגה ודיון בדוחות הכספיים ובדוח הדייקטוריון לשנה שנסתיימה ביום 31 בדצמבר 2012; [ב] מינוי של משרד רואי החשבון, BDO זיו האפט רואי חשבון, כרואה חשבון מבקר של החברה והסמכת דירקטוריון החברה לקבוע את שכרו; [ג] מינוי מחדש של הדייקטורים המכהנים בחברה (שאינם דירקטורים חיצוניים): ה"ה חיים (ויקטור) רביד, צביקה ברנשטיין, אייל רביד, אברהם רביד, טליה חנן וגיא גורן לתקופת כהונה נוספת.

לפרטים נוספים ראה הדוח המיידי שפורסם על-ידי החברה ביום 27 במרס 2013 (אסמכתא מספר: 2013-01-020161) באתר האינטרנט של רשות ניירות ערך שכתובתו <http://www.magna.isa.gov.il> ובאתר האינטרנט של הבורסה לניירות ערך בתל-אביב בע"מ שכתובתו <http://maya.tase.co.il>.

אסיפה נדחית, אם תידרש, תתקיים ביום ה', 25 באפריל 2013, בשעה 14:00 ובאותו המקום.

המועד לקביעת הזכאות של בעלי המניות להצביע באסיפה השנתית לפי סעיף 182(ב) לחוק החברות, התשנ"ט-1999, הינו 7 באפריל 2013.

28 במרס 2013

ויקטורי רשת סופרמרקטים בע"מ